

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5744/2020
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Зоран Ст. Марковић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, коју заступа Државни правобранилац, Одељење у Краљеву и Општине Ивањица, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1418/20 од 18.06.2020. године, у седници већа одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1418/20 од 18.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку П 4653/17 од 25.01.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације да на име накнаде материјалне штете исплати тужиоцу износ од 1.118.850,00 динара, са законском затезном каматом од 25.01.2020. године, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражена исплата разлике између досуђеног до траженог износа, са законском затезном каматом од 04.10.2017. године, до исплате законску затезну камату на износ досуђен ставом првим изреке од 04.10.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је повучена тужба против тужене Општине Ивањица. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 210.676,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1418/20 од 18.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације и потврђена првостепена пресуда садржана у ставу првом и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недопуштена жалба тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектора за ванредне ситуације, изјављена против првостепене пресуде садржане у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.10.2017. године. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу НБС, износио 119,2282 динара. Вредност предмета спора побијаног дела је износ од 1.118.850,00 динара и представља динарску противвредност 9.384,11 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић